

The European
Heart Project

Μαθαίνοντας από την Ιστορία ...

Επεισόδιο 4

Η ανακάλυψη της βανίλιας από έναν μικρό πρώην σκλάβο

Συγγραφείς

Didier Huitelec, Natacha Cazet, Klaus Linde-Leimer

Μετάφραση

Βασίλειος Χατζουλάκης

Σχεδίαση

Ακαδημαϊκό Διαδίκτυο (GUnet)

Erasmus+

Η υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την παραγωγή της παρούσας έκδοσης δεν συνιστά αποδοχή του περιεχομένου, το οποίο αντανακλά τις απόψεις μόνον των δημιουργών, και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει ουδεμία ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που εμπεριέχονται σε αυτό.

Δήλωση πνευματικών δικαιωμάτων:

Το παρόν έργο έχει χορηγηθεί με Άδεια Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές. Μπορείτε να:

- Μοιραστείτε — αντιγράψτε και διανείμετε το υλικό αποκλειστικά στο ίδιο μέσο ή μορφή όπως βρίσκεται στον ιστότοπο του έργου και την πλατφόρμα του έργου (word, excel, PDF, PPT).
- Προσαρμόστε — αναμείξτε, τροποποιήστε και δημιουργήστε πάνω στο υλικό

Υπό τους ακόλουθους όρους:

- Αναφορά Δημιουργού

1. Πρέπει να αναφέρετε την κατάλληλη αναφορά στην πηγή: European Heart Project, www.european-heart.eu ΚΑΙ Το όνομα (τα ονόματα) του (των) συγγραφέα (-ων) του αντίστοιχου υλικού, εφόσον υπάρχει.

2. Πρέπει να παρέχετε αυτόν τον σύνδεσμο προς την άδεια χρήσης <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

3. Πρέπει να αναφέρετε πότε έχουν γίνει αλλαγές.

Μπορείτε να το κάνετε αυτό με οποιονδήποτε εύλογο τρόπο, αλλά όχι με τρόπο που να δίνει την εντύπωση ότι ο δικαιούχος υποστηρίζει εσάς ή τη χρήση σας.

- Μη Εμπορική Χρήση — Δε μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το υλικό για εμπορικούς σκοπούς.
- Παρόμοια Διανομή — Αν αναμείξετε, τροποποιήσετε, ή δημιουργήσετε πάνω στο υλικό, πρέπει να δινείμετε τις δικές σας συνεισφορές υπό την ίδια άδεια όπως και το πρωτότυπο.

Φωτογραφία: Φωτογράφος Παντελής
Μπαλαούρας, CC-BY-NC-SA. Γράφι:
Dream Victim.

Περιεχόμενα

1	Εισαγωγή.....	1
2	Σταθμοί στην ιστορία της ανθρωπότητας	1
3	Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το φυλλάδιο.....	2
4	Τα βήματα ένα-ένα	3
	Βήμα 1: Εξοικειωθείτε με την κατάσταση	3
	Βήμα 2: Επιλέξτε ένα άτομο στα χνάρια του οποίου θέλετε να πατήσετε	6
5	Ανάγκες και Στρατηγικές.....	16
	Βήμα 3: Ιστορία εκείνη τη στιγμή - Εσύ είσαι ο πρωταγωνιστής.....	16
	Βήμα 4: Πώς αισθάνεστε;.....	16
	Βήμα 5: Τι θα κάνατε τώρα;	17
	Βήμα 6: Στάση!	18
	Βήμα 7: Τώρα η επιλογή είναι δική σας	19
6	Πώς συνεχίζεται η ιστορία.....	19
7	Μαθαίνοντας από την ιστορία.....	20

1 Εισαγωγή

Γεια σε όλους!

Σε αυτό το φυλλάδιο θα μάθετε πώς να εξασκείτε όσα έχετε μάθει μέχρι τώρα σχετικά με τις βασικές ανθρώπινες ανάγκες και τις διαφορετικές στρατηγικές. Τώρα έχετε την ελευθερία να βιώσετε την Ιστορία με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο: Καθηγητές Ιστορίας από την Αυστρία, την Ελλάδα, τη Γαλλία και τη Σουηδία έχουν εργαστεί στο ακόλουθο θέμα:

Τι μπορούμε να μάθουμε από την Ευρωπαϊκή ιστορία;

Επέλεξαν συγκλονιστικά επεισόδια που αναφέρονται στις αρχές των 5 βασικών αναγκών. Θα έχετε την ευκαιρία να μπειτε στο ρόλο αυτών των χαρακτήρων και να βιώσετε τις απόψεις τους.

Εάν δεν έχετε ακούσει ακόμη για τις βασικές ανάγκες σύμφωνα με την ιδέα του William Glasser, θα πρέπει πρώτα να διαβάσετε το φυλλάδιο «Ανάγκες και Στρατηγικές», γιατί αυτή η γνώση είναι η πραγματική βάση αυτού του νέου πειράματος.

Αυτό δεν είναι τεστ ή σχολική εργασία. Μπορείτε επίσης να κάνετε το πείραμα της αμοιβαίας ιστορίας σας με έναν φίλο και ενδιάμεσα να μιλήσετε μαζί του.

2 Σταθμοί στην ιστορία της ανθρωπότητας

Τι εννοούμε όταν λέμε σημεία καμπής;

Θέλαμε να ανακαλύψουμε την Ιστορία με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο και να αλλάξουμε τον παραδοσιακό τρόπο εκμάθησης αυτού του μαθήματος.

Για να μπορέσετε να βιώσετε αυτές τις θεμελιώδεις αποφάσεις όσο πιο ζωντανά και έντονα γίνεται, καθηγητές Ιστορίας από την Ελλάδα, τη Γαλλία (La Reunion), την Αυστρία και τη Σουηδία συγκεντρώθηκαν και συγκέντρωσαν τις γνώσεις τους

Η επιθυμία τους ήταν να σας κάνουν να καταλάβετε από μια πιο προσωπική σκοπιά :

- Πώς και κάτω από ποιες συνθήκες ζούσαν οι άνθρωποι εκείνη την εποχή
- Ποια ήταν η άποψή τους
- Τι πίστευαν

Αυτό που δεν μπορούμε να ξέρουμε είναι πώς ένιωσαν προσωπικά και τι σκέφτηκαν. Και εδώ έρχεσαι εσύ: Το δεύτερο μέρος αυτού του φυλλαδίου έχει να κάνει με το να επαναφέρεται στη ζωή τους ανθρώπους που έδρασαν εκείνη την εποχή, βάζοντας τον εαυτό σου στη θέση τους.

*Συνεπώς, θα θέλατε να δοκιμάσετε
ένα νέο πείραμα μαζί μας;*

3 Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το φυλλάδιο

Ετοιμαστείτε για αυτό το ταξίδι στο παρελθόν και μάθετε ιστορία υπό νέο πρίσμα! Σε αυτό το κεφάλαιο θα ανακαλύψετε ένα επιλεγμένο επεισόδιο το οποίο οδήγησε σε πορεία για μεγάλες αλλαγές.

Αρχικά, εξοικειωθείτε με το ιστορικό υπόβαθρο του επεισοδίου (Βήμα 1). Εκεί μπορείτε να ενημερωθείτε για τις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων που διέμεναν στον τόπο όπου συνέβη το επεισόδιο εκείνη την περίοδο.

Στο κεφάλαιο «Η κατάσταση» θα βρείτε μια περιγραφή της πρόκλησης που αντιμετώπισαν οι άνθρωποι.

Και τώρα μπορείτε να αναλάβετε δράση: Στο κεφάλαιο «Τα πρόσωπα που εμπλέκονται», διαφορετικά άτομα που βρίσκονταν εκείνη την ώρα σε εκείνο τον τόπο θα σας πουν για την κατάσταση από τη δική τους σκοπιά. Επιλέξτε ένα από αυτά τα πρόσωπα για την ιστορική σας εμπειρία.

4 Τα βήματα ένα-ένα

Έτοιμοι;

Τότε ας γυρίσουμε πίσω το ρολόι τώρα και ας μπούμε στην ιστορία!

Βήμα 1: Εξοικειωθείτε με την κατάσταση

Διαβάστε προσεκτικά την περιγραφή του επεισοδίου και την κατάσταση. Μη διστάσετε να ρωτήσετε τον δάσκαλό σας δεν είστε σίγουροι ή έχετε περαιτέρω ερωτήσεις κατανόησης. Μπορείτε επίσης να βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο διαδίκτυο εάν σας ενδιαφέρει ιδιαίτερα κάποιο θέμα.

Επιλεγμένο επεισόδιο:

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΒΑΝΙΛΙΑΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΜΙΚΡΟ ΠΡΩΗΝ ΣΚΛΑΒΟ

Ο δωδεκάχρονος σκλάβος Έντμοντ ανακάλυψε τον τρόπο για να γονιμοποιήσει με το χέρι τη βανίλια. Κανένας βοτανολόγος ή επιστήμονας πριν από αυτόν δεν είχε επιτύχει αυτήν την ανακάλυψη, η οποία θα προωθήσει την καλλιέργεια της βανίλιας Bourbon σε όλο τον κόσμο. Αρχικά γονιμοποιήθηκε από συγκεκριμένα έντομα στην Αμερική, αλλά στην Reunion δεν μπορούσε να δώσει λοβούς πριν την ανακάλυψη του Albius γιατί τέτοια γονιμοποιητικά έντομα δεν υπήρχαν στο νησί.

Η Κατάσταση

Τι πρέπει να γνωρίζετε για εκείνη την εποχή. Βρισκόμαστε στο νησί Bourbon (Reunion) ένα μικρό νησί στον Ινδικό Ωκεανό σε μια συνοικία που ονομάζεται Sainte-Suzanne, το 1841. Η οικονομία σε αυτή τη μικρή γαλλική αποικία βασίστηκε στην οικονομία των φυτειών που υποστηρίχθηκε από το σύστημα δουλείας. Από τις αρχές του 19ου αιώνα το νησί άλλαξε τον οικονομικό του προσανατολισμό με την εκμετάλλευση του ζαχαροκάλαμου αντί του καφέ και των μπαχαρικών, μια πιο προσοδοφόρα καλλιέργεια.

Η ιστορία αρχίζει εδώ, με ένα φυτό.

Είναι το φυτό βανίλια. Είναι ένα είδος αμπέλου. Σκαρφαλώνει, μερικές φορές πολύ ψηλά, και όταν ανθίζει και την επισκέπτεται ένας επικονιαστής, παράγει ένα μάτσο μακριά, σαν

κορδόνια φασόλια. Με τη σωστή επεξεργασία, αυτά τα φασόλια αναδίδουν τη γεύση που συνδέουμε με τη βανίλια.

Όταν οι Ισπανοί εξερευνητές έφεραν τη βανίλια από το Μεξικό, την ανακάτευσαν με σοκολάτα και κατέληγε σε μια αριστοκρατική αίσθηση, που λάτρεψαν οι βασιλιάδες, οι βασιλίσσες και, πολύ σύντομα, όλοι οι άλλοι.

Η ζήτηση, φυσικά, εκτινάχθηκε στα ύψη. Στα τέλη του 18ου αιώνα, ένας τόνος μεξικάνικης βανίλιας άξιζε, «το βάρος του σε ασήμι».

Με τα περιθώρια κέρδους να αυξάνονται, μερικά φυτά μεταφέρθηκαν από το Μεξικό σε βοτανικούς κήπους στο Παρίσι και το Λονδίνο και μετά στις Ανατολικές Ινδίες για να δουν αν το φυτό θα αναπτυσσόταν στην Ευρώπη ή την Ασία.

Μεγάλωνε, αλλά δεν θα καρποφορούσε, δεν θα έβγαζε φασόλια. Τα λουλούδια εμφανίζονταν, άνθιζαν για μια μέρα, διπλώνονταν και έπεφταν. Χωρίς φασόλια, δεν θα μπορούσε να υπάρχει εκχύλισμα βανίλιας και επομένως τίποτα να πουληθεί. Το φυτό χρειαζόταν επικονιαστή. Στο Μεξικό μια μικρή μέλισσα έκανε την πράξη. Κανείς δεν ήξερε πώς το έκανε η μέλισσα.

Τί μπορεί να γίνει? Στη δεκαετία του 1790 οι άνθρωποι γνώριζαν για το φύλο των φυτών. Οι μέλισσες, ήξεραν, ήταν επικονιαστές. Αν οι άνθρωποι μπορούσαν μόνο να καταλάβουν πού κρύβονται τα αναπαραγωγικά μέρη της βανίλιας, θα μπορούσαν να γίνουν υποκατάστατα της μέλισσας.

Συνέχισαν να προσπαθούν. Ένας ιδιοκτήτης φυτείας, στο νησί Ρεϋνιόν στα μισά του δρόμου μεταξύ Ινδίας και Αφρικής, ο Ferréol Bellier-Beaumont είχε λάβει ένα σωρό φυτά βανίλιας από την κυβέρνηση στο Παρίσι. Τα είχε φυτέψει και ένα, μόνο ένα, κράτησε 22 χρόνια. Δεν απέδωσε ποτέ καρπούς!

Είναι σημαντικό να δείξουμε την καταπιεστική και άθλια ατμόσφαιρα της κατάστασης του σκλάβου, αλλά μερικές φορές όμως, μια σχέση εμπιστοσύνης αναπτύσσεται με τους αφέντες που πρέπει επίσης να προσεγγίζεται παράλληλα με τη μοναξιά, τη βία και τον αποκλεισμό. Πάνω απ' όλα σε αυτή την περίπτωση, πρέπει να λάβουμε υπόψη τη μη αναγνώριση των ανακαλύψεων που έκανε ένας σκλάβος από την κοινωνία αυτής της εποχής. Φαίνεται απαραίτητο να τονιστεί ο άθλιος θάνατος αυτού του ελεύθερου ανθρώπου παρά τον πλούτο που έχουν φέρει οι ανακαλύψεις του σε αυτό το νησί.

Η ιστορία που λέγεται είναι αυτή του Edmond Albius, του οποίου το παρατσούκλι ήταν «Ευρηματικός διαβολάκος», ο οποίος γεννήθηκε σκλάβος το 1829, στην Αγία Σουζάν, στο νησί Ρεϋνιόν. Η μητέρα του πέθανε κατά τη διάρκεια του τοκετού και δεν γνώρισε ποτέ τον πατέρα του. Στα νιάτα του, τον έστειλαν να δουλέψει για τον βοτανολόγο Ferréol Bellier-Beaumont, ένα πλούσιο αγρότη. Ο Edmond έγινε μαθητευόμενος αυτού του λάτρη της βοτανικής και πιο συγκεκριμένα στις αγαπημένες του ορχιδέες.

Ο μικρός σκλάβος ήταν πολύ παθιασμένος με αυτή τη μελέτη, ήταν πολύ περίεργος και παρατηρητικός.

Κάθε μέρα το ζευγάρι ερευνούσε την κουλτούρα των ορχιδέων με μια επιστημονική προσέγγιση: ο κ. Ferréol προσπάθησε να κάνει πράξη τις πολλές επιστημονικές γνώσεις που προέρχονταν από τα βιβλία του για τη βοτανική και ο Edmond τον υποστήριξε ενεργά σε αυτή τη δίψα για γνώση. Σε αυτήν την αναζήτηση της ανακάλυψης, ο Έντμοντ δεν δίστασε επίσης να χειραγωγήσει και να σηκώσει τα διαφορετικά μέρη του λουλουδιού της βανίλιας μόλις είχε μια μικρή στιγμή κλεμμένης ελευθερίας. Ήταν γοητευμένος από αυτό, ένιωσε ότι αυτό το λουλούδι δεν είχε αποκαλυφθεί εντελώς. Μια μέρα, προς μεγάλη του έκπληξη, ο κύριος Ferréol είδε το φασόλι βανίλιας σε μια από τις ορχιδέες που δεν πίστευε στα μάτια του.

Στη συνέχεια, το παιδί του εξηγεί ότι ήταν αυτός που γονιμοποίησε το λουλούδι, αλλά ο δάσκαλος αρνείται να τον πιστέψει. Τρεις μέρες αργότερα, βλέπει ένα δεύτερο λοβό κοντά στον πρώτο.

Μπροστά του, και για να αποδείξει την άποψή του, ο νεαρός Έντμοντ, εκτελεί τη λεπτή λειτουργία της εφαρμογής του ανθήρα με τη γύρη, ενός αρσενικού οργάνου, στο ύπερο, ένα γυναικείο όργανο. Ο κύριός του τον σύστησε σε όλους τους ιδιοκτήτες μεγάλων κτημάτων, έτσι ώστε μπορούσε να διδάξει τις γνώσεις του.

Το 1848, μετά την κατάργηση της δουλείας στη Ρεϋνιόν, ο Έντμοντ ελευθερώθηκε και έλαβε το όνομά του ως ελεύθερος άνθρωπος: Άλμπιους, πιθανώς σε σχέση με το λευκό χρώμα «άλμπα» του λουλουδιού βανίλιας.

Όπως οι περισσότεροι πρώην απελευθερωμένοι σκλάβοι, ο Έντμοντ άφησε τον κύριό του για να ξεκινήσει τη δική του νέα ζωή. Έγινε βοηθός μάγειρα για έναν αξιωματικό. Αλλά η ζωή ήταν σκληρή και ο μισθός άθλιος. Ο Άλμπιους ενεπλάκη σε μια ιστορία κλοπής κοσμημάτων και καταδικάστηκε σε φυλάκιση πέντε ετών! Μετά από αίτημα του F. Bellier και χάρη στην

επιείκεια ενός συμπονετικού Ειρηνοδίκη και Κυβερνήτη Hubert De Lisle, αφέθηκε ελεύθερος για καλή συμπεριφορά το 1855 μετά από τρία χρόνια σκληρής εργασίας.

Η αποικία δεν του έδειξε ποτέ την ευγνωμοσύνη της. Απεβίωσε το 1880, στον ξενώνα Sainte-Suzanne, σε πλήρη εξαθλίωση.

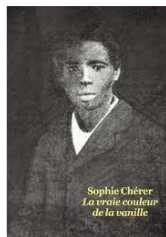
Βήμα 2: Επιλέξτε ένα άτομο του οποίου τα βήματα θέλετε να ακολουθήσετε

Καθένα από τα πρόσωπα που περιγράφονται έχει γράψει ιστορία με τον δικό του/της προσωπικό τρόπο. Με τις αποφάσεις και τις στρατηγικές τους, όλοι οι εμπλεκόμενοι είχαν επιρροή στα μελλοντικά γεγονότα.

Φυσικά, συμμετείχαν πολλοί, πολύ περισσότεροι. Επιλέξαμε αυτά τα τέσσερα άτομα για εσάς γιατί είναι σημαντικό για εμάς να δώσουμε φωνή όχι μόνο στους πλούσιους και ισχυρούς, αλλά και σε όσους είχαν λιγότερη φωνή στην ιστοριογραφία μέχρι τώρα. Άλλωστε όλοι φέρουν τις συνέπειες των αποφάσεων που πάρθηκαν αυτή την περίοδο.

Τα πρόσωπα που εμπλέκονται

Edmond Albius

Νεαρός σκλάβος στον τομέα Ferréol Bellier Beaumont, ανακάλυψε πώς να γονιμοποιήσει τη βανίλια.

Ferréol Bellier Beaumont

Ιδιοκτήτης γης παθιασμένος με τα βοτανικά, ιδιαίτερα με τις ορχιδέες. Όταν μία σκλάβο της αδερφής του πέθανε στη γέννα, αποφάσισε να πάρει μαζί του το νεογέννητο παιδί, τον Έντμοντ.

Eugène Volcy Focard

Υπάλληλος Δικαιοσύνης, υπερασπίστηκε τον Edmond Albius το 1863, όταν ο Jean Michel Claude Richard προσπαθεί να πιστώσει την πατρότητα της ανακάλυψης του Edmond σχετικά με την επικοινωνία της βανίλιας.

Jean-Michel Claude Richard

Ήταν διάσημος Γάλλος βοτανολόγος και ήταν διευθυντής του Jardin du Roy στο νησί Bourbon. Ισχυρίστηκε ότι είχε ανακαλύψει τη διαδικασία της τεχνητής γονιμοποίησης τρία ή τέσσερα χρόνια νωρίτερα.

Σε ποιανού βήματα θα θέλατε να πατήσετε;

Επιλέξτε ένα από αυτά τα τέσσερα άτομα και διαβάστε το παρακάτω κείμενο καθώς περιγράφει την κατάστασή του.

Προσοχή! Διαβάστε μόνο το κείμενο που ανήκει στο άτομο που έχετε επιλέξει και μετά προχωρήστε στο βήμα 3

■ Edmond Albius

Γεια σας! Είμαι ο Έντμοντ. Έντμοντ ήταν το πρώτο όνομα που έδωσε η αφεντικίνα της μητέρας μου. Ήταν του θείου της.

Δεν γνώρισα τη μητέρα μου που πέθανε γεννώντας εμένα. Ο κύριος Féreol με πήρε μαζί του στο κτήμα του. Με μεγάλωσε η Ανγκάτα μια γριά Μπενγκαλέζα που ήταν σκλάβο και ανήκε στην αφεντικίνα της μητέρας μου.

Μακάρι να είχα γνωρίσει τη μητέρα μου, συχνά ονειρευόμουν τις αγκαλιές που θα μου έκανε, αλλά... «Η ζωή είναι δύσκολη για εμάς τους σκλάβους, και η ευτυχία δεν είναι για εμάς», συνέχιζε να μου λέει η Ανγκάτα. «Πρέπει να γίνεις αόρατος, να μπλέξεις στο τοπίο όπως ο χαμαιλέοντας στο κλαδί, αν δεν θέλεις να έχεις προβλήματα». Ήταν πραγματικά σκληρή Ανγκάτα, δίκαιη αλλά τραχιά.

Ο κύριος με φρόντισε καλά. Μου επέτρεπε να παίζω με τα παιδιά του στο σπίτι και μπορούσα να πάρω ακόμη και τα υπολείμματα του δείπνου τους. Παρόλα αυτά δεν δίσταζε να μου θυμίζει την κατάστασή μου. Όταν γελούσα πάρα πολύ με αποκαλούσε άγριο. όταν δεν ήμουν αρκετά γρήγορος για να κάνω τις δουλειές μου, με χτυπούσε λέγοντας ότι δεν ήξερε γιατί δέχτηκε να με πάρει στο σπίτι του και ότι έπρεπε να με είχε αφήσει να πεθάνω... Έτσι, μεγάλωσα πραγματικά πιστεύοντας ότι ήρθα από οικογένεια κακών ανθρώπων όπως έλεγε και ο ίδιος.

Αυτό που μου άρεσε περισσότερο ήταν όταν με πήγε στα χωράφια Εκεί, μου έδειξε τα φυτά, μου είπε για αυτά και μου εξήγησε πώς γονιμοποιήθηκαν. Μου εξήγησε ακόμη και για τη γονιμοποίηση λουλουδιών κολοκύθας. Ήταν πολύ ενδιαφέρον και πραγματικά εξαιρετικό! Μου άρεσε πολύ αυτό! Αλλά ακόμα αναρωτιέμαι γιατί το έκανε αυτό. Ίσως τελικά να είχε κάποια στοργή για μένα. Έτσι μερικές φορές όταν τα παιδιά του κυρίου μου μελετούσαν με τον Monsieur Gillot τον δάσκαλο, έτρεχα στα χωράφια για να παρατηρήσω λουλούδια. Μια μέρα, προσπάθησα να γονιμοποιήσω τα λουλούδια της αγαπημένης ορχιδέας του κυρίου. Κάθε μέρα που περνούσαμε από μπροστά τους, ο κύριος έμενε αρκετή ώρα εκεί και τα θαύμαζε. Συχνά έλεγε ότι τα φυτά δεν καρποφόρησαν και κάθε φορά στεναχωριόταν για αυτό το γεγονός, αλλά ήλπιζε ότι θα καταφέρει να καλλιεργήσει τη βανίλια και συνήθιζε να λέει «με τη βιασύνη κάνεις σπατάλη». Τα είχε φέρει από ένα ταξίδι στην Αμερική λίγα χρόνια

νωρίτερα. Και εγώ βρήκα αυτά τα λευκά λουλούδια τόσο όμορφα... και μύριζαν τόσο όμορφα!

Μια εβδομάδα αργότερα περνώντας από μπροστά τους παρατήρησα ότι τα λουλούδια είχαν δώσει τη θέση τους σε ένα μικρό πράσινο σωλήνα. Το παρατήρησα πρώτος και, περήφανος για τον εαυτό μου, του έδειξα το φυτό. "Επιτέλους!" αναφώνησε και πετάχτηκε από χαρά!

Πιο κάτω, του εξομολογήθηκα ότι ήμουν εγώ που εφάρμοσα την τεχνική που μου είχε μάθει. Και ένιωθα δυνατός, πολύ σημαντικός. Εγώ, ο φτωχός μικρός νέγρος, τα είχα καταφέρει εκεί που είχαν αποτύχει όλοι αυτοί οι μεγάλοι ιδιοκτήτες. Αλλά δεν με πίστευε καθόλου και ούρλιαξε ακόμα και από τα γέλια. "Εσύ; ο μικρός νέγρος!! σταμάτα να με κάνεις να γελάω... Ω Έντμοντ! Είσαι ένας *negrillon* βοτανολόγος, χαχαχα". Έπρεπε να το περίμενα. Ήμουν θλιμμένος. Τα λόγια του με πλήγωσαν. Το βράδυ, κατά τη διάρκεια του γεύματος, η Ανγκάτα μου έκανε σκληρή διάλεξη, τραβώντας μου τα αυτιά. "Τι σου είπα Έντμοντ; Αόρατος... προλαβαίνεις μεγάλους μπελάδες και μεγάλες απογοητεύσεις. Την επόμενη μέρα ο ίδιος ο κύριος ήρθε να με τραβήξει από το κρεβάτι. "Αν αυτό είναι πραγματικά η δουλειά σου, τότε δείξε μου πώς το έκανες." Σηκώθηκα και τον ακολούθησα στα χωράφια. Καθώς πλησίαζα τα δάχτυλά μου προς το ευαίσθητο λουλούδι, με προειδοποίησε ότι αν σπάσω το λουλούδι θα με μαστίγωναν, αλλά του κίνησε το ενδιαφέρον η επιμονή μου και με άφησε να το κάνω... «Και αυτό είναι! απλά περίμενε, αφέντη". Περιμέναμε. Στη συνέχεια, δύο εβδομάδες αργότερα, ενώ οι πρώτοι διάσημοι λοβοί, (όπως τους αποκαλούσε ο *Monsieur/ο κύριος*), μεγάλωναν, η βανίλια βγήκε από τα λουλούδια. Βλέποντας το χαμόγελό του στα χείλη του και τα μάτια του να λάμπουν, ένιωσα τόσο νικηφόρος, ικανός να κάνει σπουδαία πράγματα. Άλλωστε και οι νέγροι θα μπορούσαν να είναι ικανοί.

Ο κύριος έμεινε έκπληκτος. Πήδηξε, φώναξε ότι ο μικρός του Έντμοντ ήταν μια ιδιοφυΐα. Με πήρε στην αγκαλιά του, με σήκωσε στους ώμους του και γυρίσαμε σπίτι. Όταν οι λοβοί έγιναν καφέ, τους μάζεψε, τους στέγνωσε και τους έδειξε στους κοντινούς του φίλους. Στη συνέχεια του έμαθα τον τρόπο της γονιμοποίησης της ορχιδέας. Ήθελε να με πάει να συναντήσω άλλους αποίκους για να τους δείξω πώς να γονιμοποιήσουν τη βανίλια. Πηγαίναμε από ιδιοκτησία σε ιδιοκτησία για εβδομάδες. Σε κάποιο ιδιοκτήτη με υποδέχτηκαν πολύ καλά, μου έδωσαν ακόμη και ζάχαρη και γλυκά.

Όμως με περιφρόνησαν και με έσπρωξαν σκληρά στην άκρη μόλις έγινε κατανοητή η διαδικασία.

■ Ferréol Bellier Beaumont

Γεια! Είμαι ο Fereol Bellier Beaumont, ιδιοκτήτης γης του μεγαλύτερου σπιτιού στην περιοχή Sainte-Suzanne, στην αποικία του νησιού Bourbon, στο νοτιοδυτικό τμήμα του Ινδικού Ωκεανού. Δεν είμαι απλώς ένας άποικος. Είμαι ένας από τους πιο πλούσιους και σεβαστούς αποίκους. Θα έκανα τον πατέρα μου περήφανο για μένα αν ήταν ακόμα ζωντανός. Καλλιεργώ ζαχαροκάλαμο στις περισσότερες ιδιοκτησίες μου αλλά και λίγο καφέ, καλαμπόκι, γαρύφαλλο. Ανήκω επίσης στο Αποικιακό Συμβούλιο, των

συνεδριάσεων του οποίου προήδρευα για δύο χρόνια. Οι συζητήσεις στο συμβούλιο δεν είναι πραγματικά διασκεδαστικές, αλλά η κατοχή μιας θέσης σε αυτές εξασφαλίζει φήμη και δύναμη. Και μετά μου επιτρέπει να αποφύγω κάποια βαρετά δείπνα που αρέσει να οργανώνει η γυναίκα μου κάθε εβδομάδα παρέα με αυτούς τους αδερφούς Λαζαριστές.

Ευτυχώς, είμαι παθιασμένος βοτανολόγος και λατρεύω τις ορχιδέες. Έφερα πίσω δεκάδες ποικιλίες από τα ταξίδια μου. Μου αρέσει να τις βλέπω να ανθίζουν. Όλα αυτά τα χρώματα φωτίζουν τη διάθεσή μου. Περνάω ώρες παρακολουθώντας τις. Ανάμεσα σε αυτές τις ορχιδέες έφερα πίσω μια από την Αμερική, που ονομαζόταν βανίλια. Βγάζει ένα πολύ λεπτό λουλούδι σε απαλό λευκό και πράσινο. Τα φυτά μου τα είχε δώσει ο Δον Αλεχάντρο. Κατ' αρχήν το φυτό παρέχει καρπούς με τη μορφή καφέ ραβδιών. Αφού στεγνώσουν χρησιμοποιούνται για αρτοσκευάσματα. Ο *Sieur Smith de Saint-Paul* μου εξήγησε πρόσφατα ότι η μεγάλη του θεία αρωματίζει μ' αυτό τις αγγλικές κρέμες του.

Αλλά προς μεγάλη μου απόγνωση, τα έντομα που είναι υπεύθυνα για τη γονιμοποίηση των λουλουδιών αυτής της ορχιδέας δεν υπάρχουν στην αποικία μας. Κάθε χρόνο συλλογίζομαι τα λουλούδια και θρηνώ όταν σβήνουν. Είχα παραιτηθεί. Τουλάχιστον τα λουλούδια ήταν όμορφα! Παραιτήθηκα μέχρι που ο Έντμοντ, ο μικρός μου νέγρος, μου είπε ότι είχε καταφέρει να αναπαράγει το έργο των εντόμων. Περιττό να πω ότι δεν τον πίστεψα ούτε μια στιγμή. Αλλά κατά τη διάρκεια μιας από τις βόλτες μας, διαπίστωσα ότι υπήρχε ένας σχηματισμένος λοβός. Δεν πίστευα στα μάτια μου. Ο Έντμοντ συνέχιζε να λέει ότι ήταν ο δημιουργός. Ήμουν διχασμένος ανάμεσα στην ευτυχία αυτού που μου έδωσε το θέαμα του λοβού και στην επιθυμία να τραβήξω τα αυτιά αυτού του μικρού απατεώνα. Μετά τον κυνήγησα και του

έδωσα μια σφαλιάρα. Επέστρεψα στα χωράφια το επόμενο πρωί και τον κάλεσα να με ακολουθήσει και να μου δείξει την τεχνική του αν ήταν πραγματικά αυτός ο δημιουργός.

Έπρεπε τελικά να το δεχτώ όταν, έχοντας ξανακάνει τις κατάλληλες κινήσεις όπως μου είπε, αρκετές ημέρες αργότερα, είδα τους λοβούς να σχηματίζονται. Η χαρά μου ήταν απέραντη. Χόρεψα επί τόπου, γελώντας δυνατά και κρατώντας τον Έντμοντ στους ώμους μου.

Πέρα από την ευχαρίστηση αυτής της επιτυχίας, βλέπω γρήγορα τις δυνατότητες που θα μου φέρει αυτή η ανακάλυψη. Μια ακόμη αναγνώριση και οικονομική δύναμη φυσικά.

■ Eugène Volcy Focard

Είμαι ο Eugène Volcy Focard. Είχα μια μεγάλη καριέρα ως Γραμματέας της Δικαιοσύνης στην αποικία των Νήσων Bourbon. Έφτασα σε αυτή την απομακρυσμένη αποικία με την ελπίδα να αποκτήσω ένα οικοπέδο. Ήθελα επίσης μια ζωή χωρίς προβλήματα. Είναι γνωστό ότι ο παριζιάνικος κόσμος των δικαστηρίων είναι σκληρός. Οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να χτυπήσουν κάτω από τη ζώνη για να πετύχουν στην καριέρα τους. Εκεί ήθελα απλώς να δημιουργήσω μια αγαπημένη οικογένεια και να μπορέσω να δώσω την αγάπη μου σε μια γυναίκα και παιδιά.

Μία από τις περιπτώσεις που θυμάμαι περισσότερο είναι αυτή στην οποία έπρεπε να υπερασπιστώ τον Έντμοντ Άλμπιους, έναν ελεύθερο έγχρωμο άνδρα, το 1863. Κάποτε εμφανίστηκε μπροστά μου καθώς πήγαινα προς το σπίτι. Ήταν ντυμένος με κουρέλια και είχε ένα αδυνατισμένο πρόσωπο. Ένιωσα λοιπόν μια βαθιά θλίψη. Τον άκουσα με προσοχή, μιλούσε κρεολικά, αυτή τη γλώσσα που επινοήθηκε από τους πρώην σκλάβους και την οποία άρχιζαν να υιοθετούν οι άποικοι. Αναρωτήθηκα τότε τι είχε κάνει η κοινωνία των σκλάβων σε αυτούς τους κακόμοιρους.

Ζήτησε τη βοήθειά μου για να τον υπερασπιστώ σε μια δικαστική υπόθεση. Ο Έντμοντ Άλμπιους, που τότε ήταν ακόμα σκλάβος του Monsieur Ferréol Beaumont, είχε ανακαλύψει πώς να γονιμοποιήσει το λουλούδι της βανίλιας και χάρη σε αυτήν την ανακάλυψη έκανε μεγάλη περιουσία όχι μόνο του πρώην κυρίου του αλλά και ολόκληρης της αποικίας. Ο Jean Michel Claude Richard ήθελε να διεκδικήσει την πατρότητα αυτής της ανακάλυψης. Ήταν τότε προφανές ότι η υπόθεση φαινόταν εκ των προτέρων χαμένη δεδομένης της κατάστασης των έγχρωμων ανδρών σε αυτό το νησί της Ρεϋνιόν. Ωστόσο, ήθελα να τον βοηθήσω. Έτσι, άσχετα με το ποιο θα μπορούσε να ήταν το αποτέλεσμα αυτής της υπόθεσης, πίστεψα ότι συμμετείχα με τον δικό μου τρόπο για να ξεπλύνω τη ντροπή και τη φρίκη που είχαν διαπράξει οι συνομήλικοί μου εναντίον αυτών των έγχρωμων ανθρώπων.

Τελικά, δεν ήταν εκεί η πραγματική δύναμη;

■ Jean-Michel Claude Richard

Είμαι ο *Sieur Jean Michel Claude Richard*. Έφτασα στην αποικία στα τέλη του 1831 για να αναλάβω το καθήκον του βοτανολόγου από τον κήπο του Βασιλιά στη συνοικία *Saint-Denis*. Ανήκω σε οικογένεια εμπόρων του Μπορντό και επέλεξα αυτή τη μακρινή αποικία για να βρω τιμή, δύναμη και γιατί όχι, τύχη.

Ο κήπος βρίσκεται σε ψηλό μέρος της πόλης και το μέρος ήταν κατάλληλο για καλλιέργεια διαφορετικών ποικιλιών. Όταν ανέλαβα τη σκυτάλη από το *Sieur Bréon*, ο κήπος του Βασιλιά που βρίσκεται ψηλά στο *Saint-Denis* δεν ήταν πολύ γεμάτος. Μου άρεσε η δουλειά μου. Αυτή η δουλειά με έχει κάνει να νιώθω καλά.

Με τα χρόνια κατάφερα να εισάγω περισσότερα από 3000 είδη στο νησί και να βελτιώσω αυτόν τον κήπο. Κάθε φορά που επέστρεφα στο νησί με νέα είδη, ήμουν στο επίκεντρο: οργανώνονταν ένα πάρτι για μένα και με καλούσαν στα σαλόνια της *rue de l'Eglise*, ενώ ζητούσαν οι πλούσιοι ιδιοκτήτες του *Saint-Paul* και της *Sainte Suzanne* να διδάξω τα παιδιά τους στη βοτανική. Μου άρεσε αυτή η ατμόσφαιρα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.

Η μόνη σκιά στη ζωή μου: Δεν μπορούσα να βρω τρόπο να γονιμοποιήσω ένα φυτό. Είναι μια ορχιδέα που παράγει λοβούς που χρησιμοποιούνται στη γαστρονομία. Για τα γλυκά και τις κουζίνες τους το άρπαξε όλο το Παρίσι. Αν μπορούσα να το παράγω χωρίς τα έντομα, θα είμαι σίγουρα ο βασιλιάς της αποικίας.

Έχω γράψει σε άλλους βοτανολόγους στον Άγιο Δομίνικο και στις αμερικανικές αποικίες, αλλά κανένας από αυτούς δεν μπόρεσε ποτέ να μου δώσει οδηγίες για αυτό. Η δουλειά τους ήταν στο ίδιο σημείο με τη δική μου. Το χειρότερο ήρθε όταν άκουσα ότι ο κύριος *Ferréol*, ένας άποικος από τη *Sainte-Suzanne*, καυχιόταν ότι ένας από τους νέγρους του είχε διδάξει την τεχνική στους άλλους ιδιοκτήτες. Ανοησίες! ένα κατώτερο ον δεν θα μπορούσε να είναι στην αρχή μιας τέτοιας ανακάλυψης! Ωστόσο, αυτή η ιστορία μου κέντρισε την περιέργεια... και αποφάσισα να πάω στο κτήμα.

Όταν αυτός ο μικρός νέγρος μου παρουσιάστηκε στο *Monsieur de Villentroy* ως αυτός που ανακάλυψε τη γονιμοποίηση της βανίλιας, θύμωσα. Δεν υπήρχε θέμα να αφήσω αυτόν τον μικρό νέγρο να κλέψει την παράσταση. Ήταν για μένα κάτι περισσότερο από ένα ζήτημα

φήμης. Ήταν για την επιβίωσή μου. Λοιπόν, διεκδίκησα την πατρότητα αυτής της ανακάλυψης λέγοντας ότι, όπως επισκεπτόμουν συχνά τον κ. Fereol Beaumont, το μαύρο αγόρι πρέπει σίγουρα να με είχε δει να κάνω τη γονιμοποίηση.

Πως συνεχίζεται η ιστορία

Ένα πρωί του 1841, ο Bellier-Beaumont περπατούσε με τον νεαρό Αφρικανό σκλάβο Edmond όταν έφτασαν σε μια ορχιδέα που είχε βγάλει λουλούδια. Ο Έντμοντ έδειξε ένα μέρος του φυτού και εκεί, σε κοινή θέα, κρέμονταν δύο κουκούλια κόκκοι βανίλιας. Δύο! Αυτό ήταν εκπληκτικό. Αλλά μετά ο Έντμοντ έριξε μια μικρή βόμβα: Αυτό δεν ήταν τυχαίο. Είχε παράγει μόνος του αυτά τα φρούτα, είπε, με επικονίαση με το χέρι.

Αποκλείεται

Ο Bellier-Beaumont δεν τον πίστεψε — στην αρχή. Είναι αλήθεια ότι μήνες νωρίτερα ο ηλικιωμένος είχε δείξει στον Έντμοντ πώς να γονιμοποιήσει με το χέρι ένα φυτό καρπούζι «παντρεύοντας το αρσενικό και το θηλυκό μέρος», αλλά δεν είχε επιτυχία με τη βανίλια. Κανείς δεν είχε. Αλλά μετά το μάθημά του για το καρπούζι, ο Έντμοντ είπε ότι είχε καθίσει με το μοναχικό κλήμα βανίλιας και κοίταξε και έψαξε και βρήκε το μέρος του λουλουδιού που παρήγαγε γύρη. Είχε βρει επίσης το στίγμα, το μέρος που έπρεπε να πάρει τη γύρη. Και, το πιο σημαντικό, είχε ανακαλύψει ότι τα δύο μέρη χωρίζονταν με ένα μικρό καπάκι, και είχε σηκώσει το περύγιο και το είχε κρατήσει ανοιχτό με ένα μικρό εργαλείο για να μπορέσει να τρίψει τη γύρη.

Ο Έντμοντ είχε ανακαλύψει το *rostellum*, το καπάκι που έχουν πολλά φυτά ορχιδέας (συμπεριλαμβανομένης της βανίλιας), πιθανότατα για να εμποδίσουν το φυτό να γονιμοποιηθεί. Θα μπορούσατε να το ξανακάνετε, ρώτησε ο Bellier-Beaumont; Και ο Έντμοντ το έκανε.

Αυτή ήταν μια τόσο μεγάλη είδηση! Ο Bellier-Beaumont έγραψε στους συναδέλφους του ιδιοκτήτες φυτειών για να πουν ο Έντμοντ είχε λύσει το μυστήριο και μετά τον έστειλε από φυτεία σε φυτεία για να διδάξει άλλους σκλάβους πώς να γονιμοποιήσουν το αμπέλι βανίλιας.

Και έτσι, γεννήθηκε η βιομηχανία βανίλιας στον Ινδικό Ωκεανό.

Το 1841, δεν υπήρχε εξαγωγή βανίλιας. Μέχρι το 1848, εξήγαγε 50 κιλά (0,0055 τόνους) στη Γαλλία. Έως το 1858, δύο τόνους. Έως το 1867, 20 τόνους και μέχρι το 1898, 200 τόνους.

«Μέχρι τότε», έγραψε ο Tim Ecott, «η Réunion είχε ξεπεράσει το Μεξικό και έγινε ο μεγαλύτερος παραγωγός κόκκων βανίλιας στον κόσμο».

Οι παραγωγοί πλούτιζαν. Τι, αναρωτήθηκα, συνέβη στον Έντμοντ; Λοιπόν, ανταμείφθηκε. Ο ιδιοκτήτης του έδωσε την ελευθερία του. Πήρε ένα επίθετο, Άλμπιους. Επιπλέον, ο πρώην ιδιοκτήτης του έγραψε στον κυβερνήτη, λέγοντας ότι θα πρέπει να λάβει ένα φιλοδώρημα σε μετρητά «για τον ρόλο του στην παραγωγή της βιομηχανίας βανίλιας». Ο κυβερνήτης δεν απάντησε. Ο Έντμοντ άφησε τον κύριό του και μετακόμισε στην πόλη, και τότε ήταν που τα πράγματα ξέφυγαν. Έμπλεξε με υπόκοσμο, με κάποιο τρόπο ενεπλάκη σε μια ληστεία κοσμημάτων και συνελήφθη, δικάστηκε και καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια φυλάκιση. Ο πρώην ιδιοκτήτης του έγραψε πάλι στον κυβερνήτη.

«Κάνω έκκληση στη συμπόνια σας για την περίπτωση ενός νεαρού μαύρου αγοριού που καταδικάστηκε σε σκληρή εργασία... Αν κάποιος έχει δικαίωμα στην επιείκεια και στην αναγνώριση για τα επιτεύγματά του, τότε είναι ο Έντμοντ... Σε αυτόν οφείλει εξ ολοκλήρου αυτή η χώρα [sic] ένας νέο κλάδο της βιομηχανίας - γιατί αυτός είναι που ανακάλυψε πρώτος πώς να γονιμοποιήσει με το χέρι το φυτό της βανίλιας».

Η προσφυγή λειτούργησε. Ο Έντμοντ αφέθηκε ελεύθερος. Αλλά αυτό που μου τραβάει την προσοχή εδώ είναι η επιλογή του Bellier-Beaumont για το «εξ ολοκλήρου». Η νέα μας βιομηχανία με τη βανίλια, λέει, οφείλεται «εξ ολοκλήρου» στον Edmond. Αποδίδει πλήρως τα εύσημα στον πρώην σκλάβο για την ανακάλυψή του και δεν κρατά τίποτα για τον εαυτό του. Αυτό είναι σπάνιο. Ο Έντμοντ ήταν έτοιμος να αναγνωρισθεί και να πληρωθεί.

Τότε, ξαφνικά, ο Έντμοντ απέκτησε έναν αντίπαλο. Ένας διάσημος βοτανολόγος από το Παρίσι - ένας λόγιος, ένας υψηλόβαθμος αξιωματούχος που τιμήθηκε με τον τίτλο του υπότη για τα επιτεύγματά του - ανακοίνωσε τη δεκαετία του 1860 ότι αυτός, όχι ο μικρός σκλάβος, είχε ανακαλύψει πώς να γονιμοποιήσει τη βανίλια.

Ο Jean Michel Claude Richard ισχυρίστηκε ότι είχε γονιμοποιήσει με το χέρι τη βανίλια στο Παρίσι και στη συνέχεια πήγε στη Ρεϋνιόν το 1838 για να δείξει σε μια μικρή ομάδα φυτοκόμων πώς να το κάνει. Ο μικρός Έντμοντ, υπέθεσε, ήταν στο δωμάτιο, είχε κρυφοκοιτάξει και μετά έκλεψε την τεχνική. Ιδού λοιπόν ένας διάσημος μελετητής από την αυτοκρατορική πρωτεύουσα που διεκδικεί μια αξίωση εναντίον ενός 12χρονου σκλάβου από ένα απομακρυσμένο ξένο νησί. Τι πιθανότητες είχε ο Έντμοντ; Ήταν αμόρφωτος, χωρίς δύναμη, χωρίς φωνή....

5 Ανάγκες και Στρατηγικές

Και τώρα η σειρά σας!

Είχατε ήδη μελετήσει τις πέντε βασικές ανάγκες και τώρα μπορείτε να μπειτε στη θέση των ανθρώπων που ήταν εκεί εκείνη τη στιγμή και συμμετείχαν με κάποιο τρόπο. Εάν όλοι οι άνθρωποι έχουν τις ίδιες βασικές ανάγκες, τότε μπορούμε να υποθέσουμε ότι το ίδιο συνέβαινε και τότε, συμφωνείτε;

Μπορείτε τώρα να βοηθήσετε στη διαμόρφωση της ιστορίας ως ένας από τους χαρακτήρες εκείνης της εποχής! Όσο περισσότερο εξοικειωθείτε με τις συνθήκες της εποχής στο προηγούμενο κεφάλαιο, τόσο καλύτερα θα μπορείτε να μπειτε στη θέση του ατόμου που επιλέξατε και των περιστάσεων του/της.

Όταν το κάνετε αυτό, απλώς ακολουθήστε τον οδηγό σε αυτό το κεφάλαιο. Θα σας καθοδηγήσει βήμα προς βήμα στην ιστορική σας εμπειρία. Στο τέλος του κεφαλαίου, θα μάθετε πώς οι εμπλεκόμενοι στην πραγματικότητα αποφάσισαν και ενήργησαν σύμφωνα με την ιστορία που τους έχει παραδοθεί και ποιες ήταν οι συνέπειες.

Βήμα 3: Ιστορία εκείνη τη στιγμή - Εσύ είσαι ο πρωταγωνιστής

Βάλτε τον εαυτό σας όσο το δυνατόν περισσότερο στη θέση του ατόμου που έχετε επιλέξει και φανταστείτε ότι είστε αυτό το άτομο για αυτήν την εμπειρία.

Τώρα απάντησε αυτές τις ερωτήσεις:

- Πώς φαίνεται από τη δική σας οπτική γωνία η κατάσταση στην οποία βρίσκεστε; Περιγράψτε σε πρώτο πρόσωπο αυτό που έχετε αυτή τη στιγμή στο μυαλό σας. Ξεκινήστε με: *I am* (π.χ., *I am Edmond I am Ferréol*,...)
- Ποιοι άνθρωποι γύρω σας βρίσκονται στην ίδια ή παρόμοια κατάσταση;

Βήμα 4: Πώς αισθάνεστε;

Παραμένετε το άτομο που επιλέξατε. Τώρα πείτε μας για τις βασικές σας ανάγκες. Αφιερώστε χρόνο για να σκεφτείτε και να απαντήσετε σε αυτές τις ερωτήσεις:

Ελευθερία:

- Ποιες επιλογές υπάρχουν τώρα για εσάς;

Αγάπη και «ανήκειν»:

- Ποιος βρίσκεται σε παρόμοια κατάσταση με εσάς αυτή τη στιγμή;

Επιβίωση:

- Κινδυνεύει με οποιονδήποτε τρόπο η ζωή ή η ασφάλειά σας; Από τι;

Ισχύς:

- Τι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για εσάς τώρα;

Διασκέδαση:

- Θεωρείτε την κατάσταση μάλλον βαρετή ή μάλλον συναρπαστική αυτή τη στιγμή; - Γιατί;

Βήμα 5: Τι θα κάνετε τώρα;

Πώς θα ενεργούσατε τώρα; Ποια από τις ανάγκες σας θα θέλατε να ικανοποιήσετε περισσότερο σε αυτήν την περίπτωση;

Ελευθερία:

- Τι θα μπορούσατε να αποφασίσετε τώρα για να βελτιώσετε την κατάστασή σας;

Αγάπη και «ανήκειν»:

- Πώς μπορείτε να κερδίσετε την εμπιστοσύνη ενός άλλου ατόμου;

Επιβίωση:

- Τι μπορείτε να κάνετε αυτή τη στιγμή για να νιώσετε πιο ασφαλείς;

Ισχύς:

- Τι θα μπορούσατε να κάνετε τώρα που θα ήσασταν πραγματικά περήφανοι;

Διασκέδαση:

- Τι θα μπορούσατε να κάνετε για να διευκολύνετε την κατάσταση;

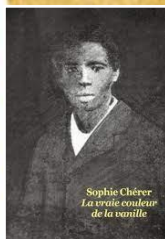
Βήμα 6: Στάση!

Πωπω, ήταν πράγματι ταραχώδεις εποχές τότε, έτσι δεν είναι;

Αν θέλετε να μάθετε πώς ενήργησε τότε το άτομο που βάλατε τώρα τον εαυτό σας στη θέση του, διαβάστε το στο αντίστοιχο πλαίσιο:

Διαβάστε μόνο το ένα πλαίσιο, διαφορετικά ο ενθουσιασμός των άλλων χαρακτήρων θα χαθεί!

Πλαίσιο 1: Edmond Albius

Νεαρός σκλάβος υπό την κυριότητα του Ferréol Bellier Beaumont, ανακάλυψε τον τρόπο γονιμοποίησης της βανίλιας.

Πλαίσιο 2: Ferréol Bellier Beaumont

Ιδιοκτήτης γης παθιασμένος με τα βοτανικά, ιδιαίτερα με τις ορχιδέες. Όταν μία σκλάβα της αδερφής του πέθανε στη γέννα, αποφάσισε να πάρει μαζί του το νεογέννητο παιδί, τον Έντμοντ.

Πλαίσιο 3: Eugène Volcy Focard

Υπάλληλος Δικαιοσύνης, υπερασπίστηκε τον Edmond Albius το 1863, όταν ο Jean Michel Claude Richard προσπαθεί να πιστώσει την πατρότητα της ανακάλυψης του Edmond σχετικά με την επικοινωνία της βανίλιας.

Πλαίσιο 4: Jean-Michel Claude Richard

Ήταν διάσημος Γάλλος βοτανολόγος και ήταν διευθυντής του Jardin du Roy στο νησί Bourbon. Ισχυρίστηκε ότι είχε ανακαλύψει τη διαδικασία της τεχνητής γονιμοποίησης τρία ή τέσσερα χρόνια νωρίτερα.

Βήμα 7: Τώρα η επιλογή είναι δική σας

Βρήκατε συναρπαστικό να βουτήξετε στην ιστορία και να μπειτε στη θέση του ατόμου; Εάν έχετε χρόνο και θέλετε, μπορείτε να επιλέξετε ένα άλλο πρόσωπο για να παίξει αυτόν τον ρόλο. Επιστρέψτε λοιπόν στο βήμα 2 και επιλέξτε ποιος θέλετε να είστε.

Εάν είστε σίγουροι ότι δεν θέλετε να δοκιμάσετε άλλον ρόλο σε αυτό το επεισόδιο, θα μάθετε πώς συνεχίζεται η ιστορία στο επόμενο κεφάλαιο.

6 Πώς συνεχίζεται η ιστορία

Πως τελείωσε η ιστορία

Για άλλη μια φορά, ο πρώην δάσκαλος του Έντμοντ, Bellier-Beaumont, ανέλαβε δράση, γράφοντας μια επιστολή στον επίσημο ιστορικό της Ρεϋνιόν, ανακηρύσσοντας τον Έντμοντ τον πραγματικό εφευρέτη. Είπε ότι, ο μεγάλος άντρας από το Παρίσι απλά θυμόταν λάθος.

Συνέχισε λέγοντας ότι κανείς δεν θυμόταν τον Ρίτσαρντ να τους δείχνει πώς να γονιμοποιούν ορχιδέες, αλλά όλοι θυμούνται, τέσσερα χρόνια αργότερα, τον Έντμοντ να διδάσκει την τεχνική του σε σκλάβους σε όλο το νησί. Γιατί οι αγρότες θα προσκαλούσαν τον Έντμοντ να διδάξει «αν η διαδικασία ήταν ήδη γνωστή;»

«Είμαι φίλος [του Ρίτσαρντ] για πολλά χρόνια και μετανιώνω για οτιδήποτε του προκαλεί πόνο», έγραψε ο Bellier-Beaumont, «αλλά έχω επίσης τις υποχρεώσεις μου στον Έντμοντ. Μέσα από τα γηρατεία, την ελαττωματική μνήμη ή κάποια άλλη αιτία, ο Μ. Ρίτσαρντ φαντάζεται τώρα ότι ο ίδιος ανακάλυψε το μυστικό για το πώς να γονιμοποιήσει τη βανίλια και φαντάζεται ότι δίδαξε την τεχνική σε αυτόν που την ανακάλυψε! Ας τον αφήσουμε στις φαντασιώσεις του». Η επιστολή δημοσιεύτηκε. Είναι πλέον στην επίσημη ιστορία του νησιού. Και υπάρχει ακόμα.

Και όμως... Ένα θλιβερό τέλος

Ο ίδιος ο Έντμοντ δεν κέρδισε ποτέ από την ανακάλυψή του. Παντρεύτηκε, επέστρεψε στη χώρα κοντά στη φυτεία του Bellier-Beaumont και πέθανε το 1880 σε ηλικία 51 ετών. Μια μικρή ειδοποίηση εμφανίστηκε στο "The Moniteur", την τοπική εφημερίδα, λίγες εβδομάδες μετά τον θάνατό του. Χρονολογείται την Πέμπτη, 26 Αυγούστου 1880, όπου γράφει: «Ο ίδιος

ο άνθρωπος που με μεγάλα κέρδη για την αποικία του, ανακάλυψε πώς να γονιμοποιήσει τα άνθη της βανίλιας, πέθανε στο νοσοκομείο της Sainte-Suzanne. Είχε ένα άθλιο και πάμπτωχο τέλος». Το μακροχρόνιο αίτημά του για επίδομα, «δεν είχε ποτέ ανταπόκριση» έγραφε η ανακοίνωση του θανάτου του.

Είναι μια τόσο σπάνια ιστορία. Δεν θα έπρεπε να είναι. Αλλά είναι!

7 Μαθαίνοντας από την ιστορία

Τώρα μοιραστείτε την εμπειρία και τις σκέψεις σας με τους συμμαθητές σας:

- *Πώς ήταν; Καταφέρατε να βάλετε τον εαυτό σας στην κατάσταση και τη θέση του ατόμου/των ατόμων;*
- *Μπορείτε να καταλάβετε γιατί ενήργησαν όπως ενήργησαν;*
- *Θα ενεργούσατε με τον ίδιο τρόπο;*
- *Τι θα μπορούσε να είχε συμβεί, αν ένας από τους χαρακτήρες ενεργούσε με διαφορετικό τρόπο;*

Περαιτέρω ερωτήσεις για να αξιοποιήσετε στο έπακρο τις εμπειρίες και τις γνώσεις σας σχετικά με το επεισόδιο

- *Για ποιον η λύση (όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο «Πώς συνεχίζεται η ιστορία» έκανε τη ζωή καλύτερη;*
- *Υπήρχαν και χαμένοι; Ποιοί ήταν αυτοί; Τι έχασαν;*
- *Υπάρχουν καταστάσεις παρόμοιες με αυτό το επεισόδιο της ιστορίας στον κόσμο μας αυτή τη στιγμή;*
- *Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτό το επεισόδιο της ιστορίας;*